

הדרך האחרונה
סיפורו של מיתוס

המכון החינוכי הישראלי ע"ש יאנוש קורצ'אק ז"ר
The Korczak Educational Institute of Israel

דרכם האחרונה של קורצ'אק וילדיו

ולאדיסלב שלנגל, בתוך: ירחמיאל וינגרטן: "יאנוש קורצ'אק – היהודי המעונה"
1979, עמ' 342. הוצאת ברונפמן

"הילדים לבושים בבגדיהם היפים ביותר ... יאנוש קורצ'אק צועד בראש התהלוכה, עיניו צופות בלי פחד ... מישוהו מסר לקורצ'אק פיסת-נייר ואמר לו בקול רם, מעוצבן: 'הנך רשאי לחזור, דוקטור – כאן תעודת-שחרור מאת בראנד*'. קורצ'אק נד בראשו באין-אומר: כיצד יסביר למחוסרי-מצפון את המשמעות של עזיבת ילד..."

הילדים נכנסו לקרון, כאילו יצאו לטיול ל"ג בעומר.

הבינותי אז, – ממשיך המשורר הזועם – כי אירופה איננה מנידה עפעף למתרחש כאן... אכן, ברגע הזה כותב קורצ'אק את דף הגבורה הנהדר ביותר... כי במלחמה היהודית הזאת, בתוך החרפה התהומים, באנדרלמוסיית אין-האונים, במאבק להציל את החיים מבלי להבחין במחיר, במבוכה של בגידה ושפלות, במחול-הבלהות – היה יאנוש קורצ'אק החייל היחיד שהגן על הילד היתום..."

ולאדיסלב שלנגל היה משורר. בגטו ורשה, המשיך לכתוב שירה ופרוזה. שלנגל נודע בעיקר בקברט הסאטירי על חיי הגטו שכונה "העיתון החי". פזמוניו מתארים את האירועים והתחושות שרווחו בגטו. במהלך הגירושים לטרבלינקה ביטאו שיריו חשבון נפש נוקב עם בני האדם ועם אלוהים .

בכתב-יד שתארכיו: עשרה באוגוסט 1942, מתאר המשורר, ולאדיסלב שלנגל - ידידו של קורצ'אק, את דרכם האחרונה של קורצ'אק וילדיו.